

Projekt

z dnia 10 lutego 2015 r.
Zgłoszony przez Prezydenta Miasta Bolesławiec
Druk Nr IV/.../2015/a

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA BOLESŁAWIEC**

z dnia 2015 r.

w sprawie nieuwzględnienia wezwania Pani Marty Surdyki z dnia 8 stycznia 2015r. do usunięcia naruszenia prawa i dokonania zmiany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 594 i 1318, z 2014 r. poz. 379 i 1072)

Rada Miasta Bolesławiec uchwala, co następuje:

§ 1. Odmawia się uwzględnienia wezwania Pani Marty Surdyki z dnia 8 stycznia 2015r. do usunięcia naruszenia prawa i dokonania zmian w uchwale nr VI/43/07 Rady Miasta Bolesławiec z dnia 14 marca 2007r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Bolesławiec – dla prawobrzeżnej części miasta, ograniczonej od południa i wschodu granicami administracyjnymi miasta Bolesławiec, od północy drogą krajową nr 4, od zachodu rzeką Bóbr.

§ 2. Uchwała podlega doręczeniu wzywającemu do usunięcia naruszenia prawa.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Bolesławiec.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r. każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego. Warunkiem skutecznego domagania się usunięcia naruszeń jest zatem wykazanie przez zainteresowanego, a skarżącego w postępowaniu przed sądem administracyjnym, na czym polega w konkretnym wypadku związek pomiędzy jego własną, prawnie gwarantowaną sytuacją, a zaskarżoną przezeń uchwałą, to znaczy, iż zachodzi związek polegający na tym, że uchwała narusza (czyli pozbawia lub ogranicza) jego interes prawny lub uprawnienie” (wyrok WSA w Poznaniu z 27 czerwca 2012 r., LexisNexis nr 5798344, niepubl.; wyrok NSA z 11 września 2012 r., LexisNexis nr 6820929, niepubl.). Zgodnie z ustalonym orzecnictwem na skarżącym spoczywa obowiązek wykazania się nie tylko indywidualnym interesem prawnym lub uprawnieniem, ale także zaistniałym naruszeniem tego interesu prawnego lub uprawnienia. Tylko takie naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia przez kwestionowaną uchwałę może doprowadzić do uwzględnienia skargi, które ma charakter aktualny, a ponadto jest naruszeniem zindywidualizowanym, wymierzonym w realne i zdadne do wskazania dobra prawne, z których korzysta sam skarżący; powinno być tego rodzaju, aby można było stwierdzić, że bezpośrednio wyzuwa skarżącego z przysługujących mu praw albo ogranicza go w sposobach czynienia użytku z dotychczas przysługującego uprawnienia (wyrok NSA z 24 sierpnia 2007 r., II OSK 1033/2007, LexisNexis nr 2573981). W ten sposób spod kontroli sądowej wyłączone są skargi tych osób, których ani uprawnienia, ani obowiązki nie zostały zmodyfikowane przez zaskarżony akt.

Pani Marta Surdyka w piśmie z dnia 8 stycznia 2015 r. wskazuje na taką zmianę zawartą w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, która pozbawiła ją możliwości korzystania z przysługującego jej prawa własności działki, na której zbudowała lecznicę dla zwierząt i lokal mieszkalny, zgodnie z jej pierwotnym przeznaczeniem. Ograniczenia w korzystaniu z jej własności wynikają z zakłóceń dokonywanych w związku z funkcjonowaniem umiejscowionego w sąsiedztwie pensjonatu.

W ocenie Rady Miasta Bolesławiec zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dokonana uchwałą Rady Miasta Bolesławiec nr VI/43/07 z dnia 14 marca 2007 r. nie narusza dóbr prawnych, z których Pani Marta Surdyka korzystała na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w wersji obowiązującej pod rządami uchwały nr XXXIV/293/01 z dnia 27 marca 2001 r.

Podkreślić należy, iż funkcja mieszkaniowa obowiązująca w pierwotnym planie miała charakter **uzupełniający** względem podstawowego przeznaczenia, którym były usługi komercyjne, komunikacyjne (obiekty handlowo – usługowe, warsztaty) i usługi turystyczne. W oparciu o tak skonstruowane przeznaczenie terenu Pani Marta Surdyka podjęła się budowy lecznicy dla zwierząt i lokalu mieszkalnego. Miała zatem świadomość, iż lokal mieszkalny będzie funkcjonował w otoczeniu usług, handlu, warsztatów i nie będzie zapewniał takiego komfortu jak lokal usytuowany w wyłącznej strefie mieszkaniowej.

W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego z 2007 r. dodane zostało jako przeznaczenie podstawowe – przemysł i powtórzone jako przeznaczenie równorzędne – usługi. Zatem zarówno w pierwotnym stanie prawnym jak i w zmienionym uchwałą z 2007 r. prowadzenie pensjonatu jest zgodne z przeznaczeniem terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Mimo, iż procedura uchwałodawcza nie może być źródłem interesu prawnego, a to z racji jej charakteru służebnego i subsydiarnego względem prawa materialnego, zauważyć należy, iż procedura planistyczna określona w art. 17 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym została zachowana w związku ze zmianami wprowadzonymi w 2007 r. W szczególności ogłoszono o wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu na co najmniej 7 dni przed dniem wyłożenia i wyłożono ten projekt wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu

na okres co najmniej 21 dni oraz zorganizowano w tym czasie dyskusję publiczną nad przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami. Ponadto wyznaczono w ogłoszeniu termin, w którym osoby fizyczne i prawne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej mogą wносить uwagi dotyczące projektu planu. Zatem Pani Marta Surdyka nie została pozbawiona prawa wpływania na treść miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie jej interesu prawnego.

MG/JK